

Rok 2012 Ročník 16

4

*I vzejde proutek z pařezu Jišajova
a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.*

Iz 11,1

Úvodem..

Milí čtenáři, doufám, že únava se kterou jsme dávali dohromady toto číslo našeho časopisu není nakažlivá.

Na celé dosluhující staršovstvo padla jakási únava. Nikomu se už nic nechce, stěží zvládnáme připravovat alespoň bohoslužby... Snad právě proto potřebujeme hned o 1. adventní neděli znovu slyšet známé podobství o deseti družičkách. I je přemohla únava. Všechny. A všechny usnuly. Ale ne se všemi to dopadlo špatně...

A tak doufáme, že i nás čeká nový začátek. Nový začátek s novým rokem, s novým staršovstvem, s novým ročníkem Javornického evangelíka... Ale hlavně s Tím, jehož milosrdenství je nové každého jitra a který dává vyrůst proutku i ze suchého, práchnivého pařezu. A věříme, že to bude začátek od kořene, od podstaty. A těšíme se, že nám to budou i děti kolem stolu Páně znovu připomínat

Vaše redakce

Adventní zamyšlení

“Hle, Pán, Hospodin zástupů, hrozivou silou klestí větvoví, pyšně se tyčící stromy jsou porubány, i ty nejvyšší jsou poníženy. Železem bude vysekáno lesní houští, Libanón padne rukou Vznešeného. I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenu vydá ovoce. Izajáš 10,33-11,1”

To jsou dva naprosté protiklady, které nám vylíčí prorok Izajáš. Nejdřív mocný víchř, který kácí stromy, zničí všechno, byť by to vypadalo jako pevné, dobře zakořeněné. A pak proutek, cosi tak slabého, nepatrného, co vyrůstá z práchnivého pařezu. Tam, kde se nic neočekávalo, raší nové a dokonce přináší i plody. Jedno je obraz Hospodina jako ničitele a druhý Hospodina jako pečovatele. Zdá se to nemožné, ale obojí má potěšovat Boží lid.

Ten první obraz je obraz pohromy – *klestí větvoví, pyšně se tyčící stromy jsou porubány, i ty nejvyšší jsou poníženy.* Takový obrázek známe moc dobře z lesa po víchřu nebo když se jím přežene parta zlodějů s motorovými pilami. Tam, kde býval krásný les, tam je obraz pohromy a zkázy. A Izajáš řekne – Hospodin zástupů je ten ničitel.

Izajáš tímto názorným popisem pohromy potěšoval lid Izraelský. Hrozný obraz zkázy, zničení přírody, měl být nositelem naděje, ujištěním, že žádný strom neroste do nebe byť by to byl pyšný král či nějaká moc státní. I když to nám tak nepřipadá ba ono to vypadá, že ta naše skutečnost je neměnná, poměry jako zabetonované (jako stromy ve vzrostlém lese mohutné, silné), Hospodin přijde a prosadí se. Podrobí si pyšné národy i to, co se proti němu stavělo. Tak jako víchř dovede zatočit se stromy, tak padnou Hospodinovi protivníci i ti, kdo se stavěli proti jeho lidu. Jakoby poslal drvoštěpy na les, který ohrožuje jeho věrné.

Takovou záchranu už zažili Izraelci mnohokrát a viděli v ní mocný zásah

Boží. Jejich Bůh přicházel a zachraňoval je a tak tomu bude znovu. Je tu naděje, že Bůh opět sestoupí z výšin a vysvobodí je. A to se i stalo. Bůh je vyvedl ze zajetí babylónského, nerozplynuli se v okolním pohanském světě. Ale právě tehdy poznali, že jen návrat do země nestačí. Bůh sice odklidil z cesty překážky, které bránily návratu do země, ale tehdy, když jim byla dopřána svoboda, došli k bolestnému poznání, že v ní neumějí žít, že si ji neumějí udržet, že o ni stále přicházejí. Vnější nepřítel byl sice poražen, jenže ta pustina, která zbyla po vládících a říších, ta pustina začíná rozkládat Boží lid zevnitř. Nepřítel nepřichází z vnějšku, ale zevnitř a útočí na lidská srdce, vzbuzuje pochybnosti, pálí naděje. Možná to známe dobře i my sami. Jen co překonáte jedno ohrožení už se začnete lekat, co vás potká dalšího, jaká bude ta další rána. To se přihodilo i Izraeli. Namísto kypícího života jakoby zbyl jen suchopár, úhor, beznaděj, jakoby samé suché pařezy a ruce složené v klín. A do té situace přichází prorocké slovo: i když lid je jen jako pahýl, i když rod Davidův upadl v zapomnění, ztratil královský trůn i svůj význam, přece *vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.*

Neexistuje pro Boha prázdnota a bezútěšnost natolik prázdna a bezútěšná, aby se v nich nemohlo narodit něco nového. Bůh nám v adventu říká: ještě o vás stojím, ještě jsem vás neodepsal. I když se to zdá nepravděpodobné, připravuji změnu, už se rodí cosi nového. Tentokrát záchrana nepřichází se svistem větru a rámusem sekyr. Tentokrát to Bůh zkouší jinak, zkouší proměnit lidská srdce.

I vzejde proutek z pařezu Jišajova. Jen

proutek, křehký, zranitelný, nepatrný. Ty nejdůležitější věci nepřicházejí s velkým rámusem, ve světle ramp, nedočteme se o nich na prvních stránkách novin, neuvidíme je ve zpravodajství televize. A přesto to jsou věci, které mění tento svět. Bůh dává vyrůst proutku z pařezu Jišajova, který ukáže cestu k nebeskému království, k sobě samému. Je to cesta od samého počátku křehká, ohrožená, cesta od betlémského chléva po golgotský kříž. Ale cesta nového počátku, naděje pro celé lidstvo.

Někdy si kladu otázku, proč Bůh zvolil právě tuto zranitelnou cestu k pomoci lidem? Ten, který je ničitel, mohl by přece jednat jinak. Třeba by mohl hrubou silou zasáhnout, dát věci do pořádku. Bůh s námi jedná jako ošetřovatel, jako sadař či vinař, který to s neúrodným stromkem zkouší pořádkem znovu. Jenže dokážeme se změnit? Není chyba někde už v začátku, u kořene? Pán Bůh přece není nějaký opravář, který by neustále chodil a spravoval, zachraňoval to, co my jsme svým jednáním rozbili, zničili. Tak proto Bůh dává vyrůst proutku z pařezu, proto na svět posílá svého Syna, abychom mohli začít od začátku, u kořene, od podstaty. Proto ze starého, neživého raší proutek jako nový začátek. Proto i my máme naději, možnost nového začátku.

Vzejde proutek, ale navzdory své nepatrnosti, slabosti, vydá své dobré ovoce a v něm najdou potěšení ti, kdo si už mysleli, že nic nemá cenu, že žádná spravedlnost neexistuje, že ve světě není a že se nakonec vždy prosadí ti šikovní, bezcharakterní, ti kdo mají svaly, peníze a proříznutá ústa. Toto slovo Izajášovo plné naděje zní i nám dnes. Nebojte se. To, co vidí vaše oči a

slyší vaše uši, není ta poslední skutečnost. Slyšeli jste dobře: byl beznadějný, suchý pařež, ale vyrostl z něj proutek. Byl lidmi zavržený, ale přece Bohem vyvolený, byl odmítán, a přece byl přijat. Byl ukřižován a přece vstal z mrtvých. Byl mrtvý a přece žije. Není zde a přece je s námi. Tak křehká, zranitelná je Boží přítomnost mezi námi. Tak nenápadná je naděje, která přichází k nám. *I vzejde proutek z pařežu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.*

Pane Ježíši Kriste, my často dáme na to, co vidíme. Pomoz nám, abychom se nenechali zmást, zpochybnit naději, že naše budoucnost je ve Tvých rukou. Pomoz nám vyhlížet radostně Tvůj příchod, žít a prosazovat tvou spravedlnost a věrnost ve světě. Amen.

Eva Halamová o sobě

Mám se představovat? Připadá mně to zbytečné, vždyť se v javornickém sboru cítím pořád jako doma. Spíš bych se s Vámi ráda podělila o to, co mě formovalo, ovlivnilo asi nejvíc.

První vzpomínka se váže k nedělní

škole. Když jsem z předškolní skupinky postoupila do nedělní školy pro školáky, byla jsem překvapená, jak jsem zahajovali nedělní školu. Vedoucí, většinou pan farář Procházka, začínal slovy žalmu 121, otázkou: „Pozdvihuji oči svých k horám, odkud by mi přišla pomoc?“ A děti odpovídaly sborově: „Pomoc má jest od Hospodina, kterýž učinil nebe i zemi.“ Nejdřív mě zaujala právě ta sborová, hlasitá recitace. Nebyla jsem na to zvyklá, vždyť při bohoslužbách jsme se ani modlitbu Páně nemodlili nahlas. Sborové shromáždění se bohoslužeb účastnilo jen zpěvem, na všechno ostatní byl „pán farář“. Tady najednou tolik hlasů, dospělí učitelé i děti, všichni dohromady. Byla to silná emoce. Ten žalm ve mně uvíznul, provázel mě napořád, ať se dělo co se dělo, znělo mně v uších: Pomoc má jest od Hospodina.

K tomu patří i vynikající učitelky nedělní školy, které jsem potkala - tetička Orsáková (Anna Petruchová) a Macková. Jak ty mě dokázaly strhnout svým vyprávěním, jak mně zněly příběhy v jejich podání v uších. Já jsem se do nedělky těšila, protože to nebyly jen nové informace, bylo v tom ještě cosi silnějšího, co jsem si tenkrát nepojmenovávala.

Druhá vzpomínka souvisí s bohoslužbami, s varhanami a zpěvem. Možná pochopitelná, když tatínek byl varhaníkem. Písničky jsem často slyšela doma, přehrávané na harmoniu či později na pianinu. Jenže co to bylo proti varhanám a co to bylo, když zejména o velikonočních svátcích zaznělo mohutně: „Nastal nám čas přeradostný, křesťané plesejme“ nebo „Slavné Kristovo vzkříšení, pamatujme všichni věrní, v něm je radost, utěšení“.

Když se mně narodila dcera Anička, byla právě velikonoční neděle a já jsem poprvé nemohla slavit Kristovo vzkříšení v kostele. Tak jsem v duchu byla „doma, v javornickém kostele“ a potichu si zpívala s javornickými.

Velikonoce jsou pro mne velice důležitými svátky a trochu mne mrzí, když pozoruji, jak ustoupily zejména ve městech do pozadí. Je to příležitost pro Pražáky vyjet o volných dnech na venkov a pražské kostely zejí prázdnotou. V Praze se slaví Vánoce, ale zdá se mně, že to je dost nešťastné přesunutí důrazů. Nad dětřátkem v jesličkách se rozněžňujeme, ale umučení a vzkříšení Kristus se nám do našeho světa nehodí. Doma, v Javorníku, jsem to cítila jinak.

To třetí se týká bible. Naučila jsem se, že bible patří k životu, že to není jen kniha sváteční. A na rozdíl od těch, kteří uměli spoustu veršičků, nás pan farář Procházka učil znát celé souvislosti veršičků. Byla to dobrá obrana proti těm, kdo obcházel domy a pomocí citátů vytržených z kontextu mátlí i mnohé evangelíky. Toto naučení se mně osvědčilo mnohokrát. Dát si tu práci a jít se podívat na celý kontext verše, pochopit celou situaci, ve které určité slovo zaznělo.

Z odstupu let teprve vidím, co všechno jsem získala doma, ve svém sboru. Myslím, že to byl především dobrý základ, ke kterému jsem byla přivedena a jsem vděčná všem, kdo mě k němu pomohli nasměrovat.

Díky vám, javornickým.

*Eva Petruřchová – Halamová (Adamová)
z Doliny, t.č. farářka v Praze 1- Nové Město
(Kliment)*

UDÁLO SE...

9. října pro nás v rámci Dnů vděčnosti za Boží stvoření připravil Karel Fajmon, který pracuje pro Správu CHKO Bílé Karpaty a Vzdělávací a Informační centrum Bílé Karpaty ve Veselí nad Moravou, přednášku a besedu "**Rostliny- živá paměť krajiny Bílých Karpat**"

Většina z nás asi ví, kolik krásy se objeví na našich loukách, když z jara rozkvetou. Tuto krásu nám připomněl i Kája Fajmon ve své besedě, provázené mnoha obrázky. My, obyčejní lidé, bysme jich uvítali i více. Víte, vyprávět nám, že podloží našich luk tvoří magurský flyš a znázorňovat nám na mapě, kolik kde kytiček roste, to stejně už cestou domů zapomeneme. Ale krása prstnatce májového, zlatohlavé lilie, hvozdíku pyšného, ta nám z paměti nevymizí. A teď už snad ani to, jak jsou vzácné. Kájo, moc děkujeme, tvé besedy máme rádi a těšíme se na ně.

Kateřina Pavlincová

Hvzodík pyšný
Latinsky: dianthus superbus L.

V neděli 7. října 2012, na Děkuvzdání, nám kázáním posloužil br. Antonín Plachý, ordinovaný presbyter, kurátor sboru ČCE v Opavě, metodik kvality sociálních služeb Armády spásy, a odpoledne s námi besedoval nejen o práci **Armády spásy**. A dojmy z besedy?

Plachý? - vůbec nebyl plachý! Sympatický, energický bratr v Kristu, rozhodný, s dobrým tabem na branku. Mám za to, že tráví hodně času na modlitbách, jelikož z jeho svědectví je znát Boží vedení. Velmi osvobozující pro mnohé účastníky bylo zjištění, že je lepší finančně podporovat organizaci, která se zaměřuje na službu alkoholikům, bezdomovcům a podobným lidem, než se o ně starat přímo. Protože ta organizace to umí.

Pavel Kománek

Poděkování

Ráda bych poděkovala několika řádky za šest let – věřím, že poctivé práce – našeho staršovstva. S velkou vděčností v srdci vzpomínám na to, jak se řešily různé problémy. A věřte mně, bylo jich někdy dost. Věřím, že to byla veliká milost našeho Pána, že jsme problémy nikdy neřešili hádkou, ale humorem. Mnohým se to bude zdát podivné, ale v konečné fázi naší diskuze zazněl smích. To neznamená, že bysme starosti našeho sboru zlehčovali. Jenom jsme upřímně věřili, že Ten, komu vše patří, tedy i náš sbor, o našich potřebách ví. Děkuji všem, kdo v našem staršovstvu končí, za poctivou práci, a těm, kterým tato práce začíná, přeji hodně moudrosti, víry a radosti.

Kateřina Pavlínová

pisatelka je dlouholetá presbyterka a bývalá kurátorka sboru

Rádi bychom vás upozornili na změnu v týdenním rozvrhu sborových akcí. **Nedělní škola pro předškoláky i školáky nově probíhá současně s bohoslužbami, tj. v neděli v 10.00 h.** Můžete tak přicházet do kostela společně celá rodina!

Předškoláci a prvňáčci se nadále schází ve sborovém domě.

Starší děti po úvodní části bohoslužeb v kostele odchází do kanceláře na faře.

25. listopadu proběhla velmi významná událost v životě našeho sboru :

Volby nového staršovstva

Měly rychlý a hladký průběh, hned v 1. kole bylo zvoleno celé staršovstvo a 1. náhradník, ve 2. kole zbývající 3 náhradníci, všichni nadpoloviční většinou. Volby byly dobře připravené, za to patří díky i našemu administrátorovi br. M. Blažkovi. Ten se vyjádřil takto:

„Tak promodlenou volbu jsem asi nezažil. Prostě je to pro mne nádherný projev Božího požehnání. Nastupující staršovstvo má v tom ohromný příslib či oporu jednak v podpoře a důvěře sborového společenství a skrze tuto nádhernou zkušenost vidím skoro hmatatelně i to požehnání shůry. Pán Bůh vám žehnej.“

Díky tedy patří i vám všem, kteří jste se za volby modlili. A máme radost, že se spolu s námi modlil i náš budoucí bratr farář Kulík.

V průběhu bohoslužeb jsme také gratulovali našemu milému administrátorovi k životnímu jubileu – jeho padesátinám.

Do nového staršovstva, které začne pracovat od 1.1.2013, byli zvoleni:

DERMÍŠEK Luboš	Javorník 145
FAJMON Josef	Suchov 76
GREPLOVÁ Světlana	Javorník 119
HRBÁČ Jaroslav	Velká n. Vel. 409
KOMÁNEK Pavel	Lipov 466
MAJTÁNOVÁ Jirina	Javorník 149
MIKÁČ Luděk	Velká n. Vel. 565
PAVLINEC Martin	Velká n. Vel. 421
SOVIŠ Martin	Javorník 278
ŠIMŠA Jan	Velká n. Vel. 572

Náhradníci:

JAGOŠOVÁ Marta	Velká n. V. 427
PAVLINCOVÁ Věra	Javorník 84
PETRUCHA Pavel	Javorník 284 (Dolina)
SVĚTLÍK Pavel	Javorník 310

Členové a náhradníci dosluhujícího staršovstva, kteří byli ochotni znovu kandidovat tedy dostali velkou důvěru hned v prvním kole, což chápeme jako ocenění jejich dosavadní práce.

V novém staršovstvu je převaha mužů, bratři tedy přebírají větší díl zodpovědnosti a z toho máme radost. Jsou v něm zastoupeny různé typy zbožnosti a to je také dobře. Slabinou může být výrazně nižší věkový průměr, mezi presbytery chybí „pamětníci“. Záleží na vás, starších věkem, jestli budete práci staršovstva usměrňovat „zvenčí“ - vyjadřovat se k jejich práci, napomínat je i povzbuzovat.

Světlana Greplová

Rozloučení s Jiřím Řehákem

V tichém zármutku, ale s nadějí vzkříšení jsme se 11. listopadu rozloučili s bratrem farářem Jiřím Řehákem. V minulosti jako farář v Hrubé Vrbce často do Javorníka zavítal jako kazatel a v 1994-97 letech náš sbor velmi aktivně a obětavě administroval. Kázal každou neděli, vedl biblické hodiny, věnoval se pravidelně dětem i mládeži. Pro mne byla radost ním spolupracovat. Nebýt jeho, nikdy by mě ani nenapadlo, že moje místo by mohlo být i na kazatelně.

S v ě t l a n a

Ve slovech Písma svatého a ve společném zpěvu prožíváme, že se setkává rovina toho, co reálně prožíváme a toho, v co věříme a co vyhlížíme. Utrzovali jsme se ve víře, že i v konci jeho života se skví slavná zář Páně a že navzdory smutku z jeho smrti zní k nám z nebe něco jako uvítací chór andělů. Bratr Jiří tak - ač zemřel - ještě mluví. Jeho odchod je posledním jeho kázáním - tentokrát už ne slovy, ale následováním svého Pána ve víře i do hrobu těla a k budoucímu slavnému vzkříšení...“

farář Mojmír Blažek, z kázání na zpívání 10.11.2012

DÍKY všem, kteří jste letos zaplatili **SALÁR** – tj. roční příspěvek člena církve na fungování sboru. Výše saláru je ponechána na odpovědnosti a možnostech každého člena a lze ho platit kdykoliv převodem na účet nebo běžnou poštovní složenkou nebo osobně (číslo účtu i adresa jsou v tiráži tohoto časopisu, variab. symbol je číslo domu).

Do 28.11 2012 bylo vybráno 181 100,- Kč. Salár možno odevzdat nebo odeslat přes účet nejpozději do 27.12.2012.

* * * * *

FARA

Již po oznámení br. faráře Hurty o odchodu z našeho sboru se rozhodlo staršovstvo přistoupit k rekonstrukci fary. Po dlouhé a různonázorové diskusi bylo rozhodnuto o celkové opravě 1.patru, t.j. byt pro faráře a jeho rodinu a částečné rekonstrukci přízemí. Vedly nás k tomu jak důvody estetické (skoro nevyhovující podmínky k bydlení), tak ekonomické (nízké tepelně-izolační vlastnosti budovy).

Na tyto účely jsme požádali o finanční výpomoc z fondu Jeronýmovy jednoty. Na seniorátním zasedání Jednoty konaném 11.6.2012 v našem sboru nám byla poskytnuta půjčka 150 000,-Kč a žádost o finanční dar byla postoupena do ústředí Jeronýmovy jednoty, kde byla následující měsíc taktéž schválena ve výši 150 000,-Kč. Vzhledem k tak rozsáhlé rekonstrukci by tyto finanční prostředky nestačily, proto staršovstvo vyhlásilo i sborovou sbírku. Díky Vaší velké obětavosti může být tato náročná akce zdárně dokončena do příchodu našeho nového kazatele, za což staršovstvo děkuje všem dárcům...

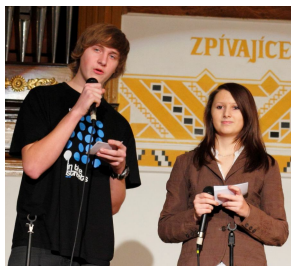
Rekonstrukce fary pokračuje: proběhla brigáda s dalšími úklidovými a přípravnými pracemi pro řemeslníky, nátěr krovů, byla zpracována studie obkladů v koupelně a WC, probíhá upřesnění detailů s Kulíkovými, jsou nakoupeny plovoucí podlahy, pokládka bude po vymalování a osazení zárubní. Vzhledem k vytížení řemeslníků před Vánocemi budou práce pokračovat opět začátkem roku 2013.

Jaroslav Hrbáč, Jan Kružica, Martin Pavlinec

Dětské vánoční divadlo

bude i letos na 4. adventní neděli odpoledne. Vánoční divadelní hry se již léta hrají i v našem sboru. Poděkování patří všem, kteří se na přípravě podílí. I letos už děti pilně nacvičují. A my se můžeme na jejich vystoupení těšit. Přijďte a přiveďte i své děti a vnoučata.

Zatím můžete zavzpomínat na to loňské...

Přehled bohoslužeb v adventním a vánočním období

- 2.12. ne** 10:00 **1. neděle adventní**, bohoslužby se slavením sv. večere Páně
- Jiří Kabíček, emeritní farář ČCE Zlín
- 4.12. út 18:00 roráty - Marek Harastej, kazatel CASD Veselí nad Moravou
- 7.12. pá 18:00 roráty - Pavel Šebesta, farář ČCE Hodonín
- 9.12. ne** 10:00 **2. neděle adventní** - Dan Petříček, vojenský kaplan
- 11.12. út 18:00 roráty - Mirko Tichý, kazatel CB Kyjov
- 14.12. pá 18:00 roráty - Michal Vogl, farář ČCE Uherské Hradiště
- 16.12. ne** 10:00 **3. neděle adventní** - Monika Černeková farářka ECAV Myjava
- 18.12. út 18:00 roráty s přípravou ke sv. večeri Páně - Mojmír Blažek
- 23.12. ne** 10:00 **4. neděle adventní** - Jaroslav Nečas, em. farář Česká Třebová
- 23.12. ne 16:00 Dětská vánoční slavnost
- 24.12. po** **18:00 štědrovečerní bohoslužby** - Pavel Šebesta, farář ČCE Hodonín
- 25.12. út** 10:00 **Hod Boží vánoční**, bohoslužby se slavením sv. večere Páně
- Světlana Greplová, ordinovaná presbyterka
- 26.12. st 10:00 svátek mučedníka Štěpána - Mojmír Blažek, administrátor
- 30.12. ne 10:00 bohoslužby - Jaroslav Hrbáč, presbyter ČCE Javorník
- 31.12. po **17:00 konec roku** - Erika Petříčková, farářka ČCE Kyjov
(vzpomínka na zesnulé členy sboru, rozdávání biblických hesel na r. 2013)
- 1.1.13 út** **10:00 Nový rok**, bohoslužby se slavením sv. večere Páně
- Mojmír Blažek, administrátor
- 6.1. ne 10:00 svátek Zjevení Páně mudrcům
- 6.1. ne** 15:00 **koncert pěveckého sboru Církve adventistů sedmého dne**

Srdečně vás zveme na všechna adventní a vánoční shromáždění.

Kontakty: kurátor - 737 350 529

administrátor - 515 531 727

Fotografie a informace ze života sboru na internetu: <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>

Javornický evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Velickou. 69674 Javorník 111, redakce: Světlana Greplová, Luděk Mikáš, e-mail: javornik-nad-velickou@evangelnet.cz, <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz> Bankovní spojení: 1444717349/0800. Dary vítány. Vychází 4x za rok. Nepronějné.